

Primus

inuenit enim seipso qui fuit: sed seipso quod est: quod
 forma cui accepta formam dei non amisit: sicut scri-
 ptura que in superiori libro commemorauimus
 testimonia docuerunt. Sunt tamen quedam in diui-
 nis eloquij ita posita ut ambiguum sit ad quam
 potius regulam referantur: utque ad ea qua intelligimur
 minor est filium assumpta creatura: an ad
 ea qua intelligimus: non quidem minor esse filium
 sed equaliter patri: tamen ab illo hunc esse deum deo
 lumine de lumine. Filius quippe dicimus deum deo:
 ppter autem deum tantum non deo. Tamen manife-
 stum est quod filius habeat alium de quo sit et cui filius
 sit: pater autem non filium de quo sit habeat: et tan-
 tum cui pater sit. Omnis enim filius de ppter est: quod est:
 et ppter filius est. Nullus autem ppter de filio est: sed fi-
 lius pater est. Quedam itaque ita ponuntur in scri-
 pturis de patre et filio ut indicet unitatem equalem
 Joh. 10 tacitum sube: sicuti est: Ego et ppter vnum sum: et:
 Phil. 2 Cum in forma dei esset: non rapinaria arbitratur est
 esse se equaliter deo: et quecumque talia sunt. Que-
 dum ita ut minor est filius ppter formam
 serui: id est ppter assumptam creaturam muta-
 Joh. 14 bilis humanae sube: sicuti quod ait: Enim pater
 maior me est: et: Pater non iudicat quemque: sed
 Joh. 5 omne iudicium dedit filio. Nam paulopost sequitur
 Ibidem ait: Et ppter dedit ei iudicium facere: quoniam
 filius hominis est. Quedam porro ita ut nec minor
 nec equalis sit ostendat: sed tamen quod de ppter sit inti-
 Ibidem metus: ut est illud: Sicut habet pater vita in se
 metipso: sic dedit filio vitam habere in semetipso.
 Ibidem sequitur: Nec enim potest filius a se facere quicquam:
 nisi quod viderit ppter facientem. Quod si ppter
 rea dictum acceperimus: quod in forma accepta ex
 creatura minor est filius: sequitur erit ut ppter pa-
 ter super aquas ambulauerit: aut alicui alterius
 Mat. 14 us ceci natu de sputo et luto oculos aperuerit
 Joh. 9 et cetera: quod filius in carne appens inter homines
 fecit: ut posset ea facere qui dixit: non posse fi-
 lium a se facere quicquam: nisi quod viderit ppter fa-
 cientem. Quis autem vel delyratur ita sentiat? Re-
 stat ergo ut hec ideo dicta sint: quod incommunicabilis
 est vita filii sicut ppter: et tamen de ppter est: et inseparabi-
 lis est opatio ppter et filii. Sed tamen ita opari filio de
 illo est: de quo ipse est: id est de ppter. Et ita videtur filius
 ppter: ut quo eum videtur: hoc ipso sit filius. Non
 enim nullus illi est esse de ppter: id est nasci de ppter: quod
 videtur ppter. Aut aliud videtur opante quod ppter
 opari: sed id non a se: quod non est a se. Et ideo quod
 viderit ppter facientem: nec enim alia filii sicut pi-
 cto: alias tabulas pingit: quemadmodum alias
 ab alio pictas vidit. Nec eadem dissimilis: sicut
 corpore easdem formas exprimit: quas animus cogita-
 tur: sed quecumque inquit pater facit: hec eadem si-

lius facit sicut. Et hec eadem dixit et sicut: ac per
 hinc inseparabilis et par est opatio patri et filio: sed a
 patre est filio. Ideo non potest filius a se facere quicquam. Ibidem
 nisi quod viderit ppter facientem. Ex hac ergo regla
 qua ita loquuntur scripturae: ut non aliud alio mi-
 nor est: sed tamen velint ostendere quis de quo sit: non
 nullum sensum accepterunt: tandem minor filius dicitur
 regis. Quidam autem nostri indoctiores: et in his mi-
 nime eruditum: dum hec est in forma servi conantur
 accipere: et eos recte intellecti non sequuntur: ppter
 bantur. Unde ne accidat: tenet de hec regula: quod
 non minor filius: sed quod de ppter sit intimatus: quibus
 verbis: non inequalitas: sed nativitas eius ostenditur.

De his scripture locis in quibus dubium est:
 an propter assumptam creaturam minor est patre in
 dicent filium: an vero hinc tantum quod licet equaliter
 ppter: tamen quod de ppter sit doceant. La. II

Ut ergo quedam in sanctis libris: ut
 dicere ceperant: ita posita ut ambiguum sit quo non referenda sint: utque ad il-
 lud quod propter assumptam creaturam minor est filius: an
 ad illud quod quis equalis est. tamen quod de ppter sit indicatur.
 Et mihi quidem videatur si eo modo ambiguum est:
 ut explicari discernatur non possit: ex utramlibet
 regula sine piculo posse intelligi: sicut est quod
 ait: Mea doctrina non est mea: sed ei quod me mis-
 sit. Nam et ex forma servi potest accipi: sicut iam li-
 bro superiori tractauimus: et ex forma dei in qua
 sic equalis est ppter: ut tamen de ppter sit. In dei quippe
 forma: sicut non est aliud filius: aliud vita eius: sed
 ipsa vita filius est. Ita non est aliud filius: aliud doctri-
 na eius: sed ipsa doctrina filius est: ac ppter sic id
 quod dictum est: dedit filio vitam: non aliud intelligitur
 quod genuit filium quod est vita. Sic etiam cum dicitur: Dedit
 filio doctrinam: non intelligitur: genuit filium quod est
 doctrina. ut quod dictum est: Mea doctrina non est
 mea: sed ei quod me misit: sic intelligatur: ac si dictum
 sit: ego non sum a memetipso: sed ab ipso qui
 me misit.

De his qui spus lancrum non minor est ppter in-
 dicant: sed tamen quod de ppter procedit. La. III.

Am et de spus lancro: de quo non est di-
 crum: semetipsum exinanivit formam ser-
 ui accipies. Ait tamen ipse dominus: Cum autem
 nerit ille spus veritatis: docebit vos oculum ve-
 ritatem. Non enim loquetur a semetipso: sed quicumque au-
 diet loqueretur: et quod vetura sunt annunciat vobis.
 Ille me clarificabit: quod de meo accipiet: et an
 annunciat vobis. Post hec vobis: nisi continuo se-
 curus dixisset: Sia quicumque hunc ppter mea sunt: p-
 terea dixi: quod de meo accipiet: et annunciat
 vobis: credere fortasse ita natus de christo spi-
 ritus sanctus: quemadmodum ille de ppter. De se
 b

Liber

Joh. 7 q̄ppe dixerat. **A**dea doctrina nō ē mea: s̄ ei
Joh. 16 q̄ me misit. **D**espū aut̄ sc̄tō. **N**ō em̄ loquet a
sem̄ t̄pō: s̄ cūq̄ audiet loquet q̄r̄d meo ac-
cipiet t̄ annūciabit vob̄. **S**z q̄r̄ redidit cām
Ibide cur dixerit: de meo accipiet. **A**it em̄. **O**ia q̄-
cūq̄ h̄z p̄f̄ mea sūr̄: pp̄tereadixi: q̄r̄d meo ac-
cipiet: restat vt intelligaf̄ etiā sp̄ūlctūs d̄ pa-
tre h̄f̄ sicut t̄ filī. **Q**uō: n̄f̄ fm̄ id q̄d supra
Joh. 15 dixim̄. **L**ū aut̄ venerit paclit̄ q̄ a p̄f̄ p̄cedit: ille
testimoniuī phibebit d̄ me. **P**rocedēdo itaq̄
a p̄f̄ d̄: nō loq̄ a sem̄ t̄pō: t̄ sic nō ex eo fit vt
Joh. 5 m̄io: sit filī: q̄r̄ dixit. **M**on p̄t̄ filī a se facere
q̄c̄q̄ n̄li q̄d r̄iderit p̄f̄z faciēt̄. **N**ō em̄ h̄ ex
forma fui dixit: s̄ ex forma dei: sic iā oſidūn̄.
Ihec aut̄ x̄ba nō indicat q̄ minor sit: s̄ q̄ d̄ p̄f̄
sit: ita nō hinc efficiit vt minor sit sp̄ūlctūs: q̄r̄
dictū ē d̄ illo: **N**ō em̄ loquet a sem̄ t̄pō s̄ que
cūq̄ audiet: loquet. **S**c̄dm̄ h̄em̄ dictū est: q̄
de p̄f̄ p̄cedit. **L**ū d̄o t̄ filī d̄ p̄f̄ sit: t̄ sp̄ūlctūs
a p̄f̄ p̄cedat: cur non ambo filī dicant̄
nec ambo geniti: s̄ ille vñ̄ filī vñigenit̄: hic
aut̄ sp̄ūlctūs: nec filī: nec genit̄: q̄r̄ si geni-
tus vñq̄ filius: alio loco si deus donauerit: et
quantū donauerit differemus.

De clarificazione qua et pater filiū: t̄ filī
patrem clarificat. **L**a. **III**

Erūtamē beuigilēt̄: si p̄ft̄: q̄ h̄et̄iā si
vbi suffragari putauerit̄: q̄sl̄ ad demō-
strādū p̄f̄z filio maiorē: q̄r̄ dixit filī

Joh. 17 p̄f̄ clarifica me: t̄ ecce sp̄ūlctūs clarificauit
cū. **M**unq̄d nā t̄ ip̄e maiorē ē illo: **P**orro aut̄ si
pp̄terea sp̄ūlctūs clarificat filiū: q̄r̄ d̄ filī ac-
cipiet: iō t̄ d̄ eī accipiet: q̄r̄ oia q̄ h̄z p̄f̄ ipī sūr̄

Joh. 16 manifestū ē: q̄r̄ cū sp̄ūlctūs gl̄ificat filiū: pat̄
gl̄ificat filiū. **E**nī cognoscit̄ q̄ oia q̄ h̄z p̄f̄: nō
t̄n̄ filiū: s̄ etiā sp̄ūlctūs sūr̄: q̄r̄ pot̄ē ē sp̄ūlctūs
gl̄ificare filiū: quē gl̄ificat p̄f̄. **S**i ille q̄ gl̄ificat:
eo quē gl̄ificat maiorē: sināt̄ vt eōles sint
q̄ se inuicē gl̄ificat. **S**criptū ē aut̄ q̄ t̄ filī glo-
Joh. 17 r̄ificet p̄f̄ em̄. **E**go te inq̄t̄ gl̄ificauī sup̄ terrā.
Sane caueant ne putet̄ sp̄ūlctūs maiorē am-
bob̄: q̄r̄ gl̄ificat filiū quē gl̄ificat p̄f̄: ip̄m aut̄
nec a p̄f̄ nec a filio scriptū ē glorificari.

Quō intelligenda sit missio: siue filiū: siue
spiritussanceti. **L**apl̄m **V**

Ed in his auicti: ad illud se cōuertit
s̄ ut dicat̄: maiorē q̄ mittit̄: q̄q̄ q̄ mittit̄.

Proinde maiorē ē p̄f̄ filio: q̄r̄ filī a pa-
tre se missū assidue cōmemorat. **A** maior est t̄
sp̄ūlctō: q̄r̄ de illo dicit̄ iesus: **Q**uē mittet̄

Joh. 14 p̄f̄ in nōle meo. **E**t sp̄ūlctūs vñq̄ m̄io: ē:
q̄r̄ t̄ p̄f̄ eū mittit̄ s̄c̄ cōmemorauim̄. **E**t filius

cū dīc̄. **S**i aut̄ abiero mittā eū ad vos. **Q**ua
in q̄stione p̄mū q̄r̄: vñ t̄ quō missus sit filius
Ego inq̄t̄ a p̄f̄ extiui: t̄ veni in hūc mundū. **J**oh. 16
Ergo a p̄f̄ extiui: t̄ venire in hūc mundū: h̄
est mitti. **Q**uid igīt̄ ē q̄d de illo id ī p̄f̄ euāge
lista dicit̄: In hoc mūndo erat: et mūndus p̄ eū Joh. 1
factus ē: t̄ mūndus eū nō cognouit̄. **D**ende
cōiungit̄. In sua p̄pria venit. **I**lluc vñq̄ mis-
sus ē quo venit. **A**c̄si in hūc mūndū missus ē:
q̄r̄ extiui a p̄f̄ t̄ venire in hūc mundū: t̄ i h̄ mū-
ndo erat. **I**lluc ḡ missus ē vbi erat. **N**am et il-
lud q̄d scriptū ē in p̄pha dēū dicere. **L**elū et **H**iere. 23
terrā ego impleo. **S**i de filio diciū ē: ip̄meni
nōnulli volūt̄ intelligi: vel p̄phis: vel s̄ p̄phe-
tis locutū: q̄ missus ē n̄f̄ illuc vbi erat. **E**bi-
q̄s em̄ erat q̄ air: **L**elū t̄ terrā ego impleo. **S**i **E**bīs
aut̄ de p̄f̄ dictū ē: vbi eē potuit sine vñbo suo:
t̄ sine sapia sua: q̄ p̄t̄edit̄ a fine vñq̄ ad finem **S**ap. 3
fortiter: t̄ disponit̄ oia suauit̄. **S**ed neq̄ sine
sp̄ūlctō vñq̄ eē potuit̄. **I**taq̄ s̄ vbiq̄ ē de
vñq̄ ē etiā sp̄ūs eī. **I**lluc ḡ t̄ sp̄ūlctūs mis-
sus ē vbi erat. **N**ā t̄ ille q̄ nō iuenit locū: quo
eat a facie dei et dicit̄. **S**i ascēdero in celū tu **D**ō. 138
ibi es: si descendero ī inferniū ades: vñq̄ vo-
lēs itelligi p̄st̄ē deū: p̄us noiauit̄ sp̄ūs eī. **N**ā
sic ait. **Q**uo abibo a sp̄ū tuo: et q̄ a facie tua
fugia: **Q**uo circa si t̄ filī t̄ sp̄ūlctūs illuc mit̄ **I**bide
tit̄ vbi erat: q̄rendū ē quō intelligaf̄ ista mis-
sio: siue filiū: siue sp̄ūlcti. **P**er enī sol̄: nūsq̄ le-
git̄ missus. **E**t de filio q̄dē ita scribit̄ apl̄s. **L**ū **G**al. 4
aut̄ venit plenitudo t̄pis: misit dē filiū suū:
factū ex muliere: factū sublege: vt eos q̄ sub-
lege erāt̄ redimeret. **A**misit inq̄t̄ filiū suū fa-
ctū ex muliere. **Q**uo nōle q̄s catholic⁹ nesci-
at: nō eū p̄uationē x̄ginitatis: s̄ differētiā se-
xus hebreo loq̄ndi more significare voluisse
Lū itaq̄ ait ab̄sitr̄ dē filiū suū factū ex mu-
liere: satis oñdit̄ eoipo missū filiū quo factus
ē ex muliere. **Q**ḡ d̄ deo nat̄ ē: i h̄ mūndo erat.
Qaut̄ de maria nat̄ ē in hūc mūndū missus
aduenit. **P**roinde mitti a p̄f̄ sine sp̄ūlctō
nō potuit̄. nō solū q̄ intelligit̄ p̄f̄ cū eū misit̄
idē sē ex femia: nō vñq̄ sine sp̄ūlctō fecisse
Elerūt̄iā q̄ manifestissime at̄q̄ aptissime ī
euāgelio dicit̄ x̄gini marie q̄r̄t̄ ab angelo:
quō s̄t̄ istud: sp̄ūlctūs sup̄ueniet̄ in te t̄ vir-
tus altissimi obumbrabit̄ tibi. **E**t ab̄athēus **L**uc. 1
dicit̄. **I**n uēta ē in vñero hñs de sp̄ūlctō. **Q**ūq̄
et apud **E**saiā p̄pham̄ ip̄ex̄p̄ intelligit̄ d̄ ad **A**dat. 1
uētu suo futuro dicere: **E**t nāc dñs misit me
t̄ sp̄ūs eī: fortasse aliq̄s cogit̄ vt dicam̄ etiā **E**sa. 48
a seipo missū eē filiū q̄r̄ ille marie p̄cept̄ t̄ p̄t̄
opatio trinitatis: q̄ creante oia creant̄. **E**t
quō iā inq̄t̄: p̄f̄ eū misit si ip̄e se misit: **L**ui p̄i-